

sufletdefemeie.ro

SUFLET DE

FEMEIE 43

Bunătatea

comoara din vasele de lut

Mărturia

unei vieți transformate

Biruitoare

te vreau

Copiii lăstar de binecuvântare...

Colectivul de redacție

SUFLET DE FEMEIE

vă mulțumește!

Venim spre voi cu recunoștință și cu mulțumire pentru eforturile și resursele pe care le-ați oferit, pentru că împreună, în unitate să putem sluji și lăuda un Dumnezeu glorios. Revista "Suflet de femeie," nu ar fi ajuns la numărul 43 fără articolele voastre, fără susținerea în rugăciune și fără eforturile financiare, pentru care colectivul de redacție vă apreciază și vă este profund recunoscător.

De aceea, vrem să vă încurajăm pe această cale "să nu obosim în facerea binelui; căci, la vremea potrivită, vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală" (Galateni 6 : 6 – 9), căci „pe cine dă cu bucurie, îl iubește Dumnezeu" (2 Corinteni 9:7).

Dacă doriți să ne sprijiniți în continuare în lucrarea "Suflet de femeie", atât cu articolele, cât și cu finanțele voastre, vă invităm să folosiți datele de contact de mai jos:

E-mail: **contact@sufletdefemeie.ro**
Fundatia Mater, cont în lei Banca Românească Tg. Mureș
RO21BRMA0330033872400000

Dumnezeu să vă binecuvânteze!

CUPRINS

- 6

BUNĂTATEA, COMOARA DIN VASELE DE LUT
SIMONA DECEAN
- 7

OM BUN
SIMONA DECEAN
- 8

PLEDOARIE PENTRU CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU
ANA-RODICA BLĂJAN
- 9

VIAȚA E FRAGILĂ
DIANA LAZĂR
- 10

MĂRTURIA UNEI VIEȚI TRANSFORMATE
DANA HELERIA
- 12

ABANDONATĂ DE OAMENI, NU DE DUMNEZEU
- 14

COPIII LĂSTAR DE BINECUVÂNTARE
LIDIA BLEAHU
- 16

IUBIREA LUI NE CHEAMĂ LA FAPTE
FLAVIA PRECUP
- 17

MIC DEJUN SĂNĂTOS
LIDIA BLEAHU
- 18

BIRUITOARE TE VREAU
BELLA STIR
- 20

FAMILIA, LOCUL UNDE DUMNEZEU NE FOLOSEȘTE
APORODU LIUBA
- 21

O, DE-AȘ ȘTI
SHEILA NISTOR BORSA
- 22

POVESTEA VIEȚII MELE, PE SCURT
CARMEN LUCUTA
- 25

RUGĂCIUNEA, INIMII CE TE URMEAZĂ
CRISTINA-DANIELA GHEORGHIĂȘ
- 26

RUGĂCIUNE DE MIJLOCIRE
LIDIA ALDEA
- 28

PRĂJITURĂ CU BRÂNZĂ MARMORATĂ

Colectivul de redacție:

Rodica Baci
BISERICA "Emanuel", Târgu-Mureș
Mia Pop
Biserica "Noul Legământ", Târgu Mureș
Lidia Aldea
Biserica "Bethel", Târgu Mureș
Natalia Zsoldos
Biserica "Emanuel", Târgu Mureș
Ruxandra Petrina
Biserica "Harvest", Târgu-Mureș
Luciana Sand
Biserica "Filadelfia", Târgu-Mureș
Lidia Bleahu
Biserica "Harul", Târgu Mureș

Design

Luciana Sand

Corectură și redactare

Lidia Aldea
Lidia Bleahu

Dragi prietene,

Ne bucurăm să vă prezentăm un nou număr al revistei **"Suflet de femeie"**, un număr de vacanță, un număr de vară, pe care am dorit să-l dedicăm în mod special ființelor plâpânde de lângă noi, copiilor, cei care reprezintă lumea de mâine. Din tot ce vedem în jur, doar copiii sunt suflete ce trăiesc veșnic (i adulții bineînțeles), doar pe ei îi vom putea lua cu noi în veșnicie, de aceea sunt ei atât de important și de valoroși. De fapt ei nu ne aparțin nouă, deși le suntem aici părinți sau bunici, ne-au fost încredințați pentru o vreme, să-i modelăm, să-l îngrijim și să ne bucurăm de ei.

Copiii sunt generația, lumea de mâine și cum va arată mâine societatea depinde de ceea ce facem noi acum, investim sau distrugem. Istoria ne arată că unii domnitori sau împărați au zidit clădiri monumentale, utile și grandioase care au rămas chiar până acum, după sute sau chiar mii de ani. Dar tot istoria ne arată că multe capodopere au fost distruse, mai ales în timpul războaielor, cetăți, biserici, palate au fost pierdute în timpul unor războaie sau din cauza neglijenței, a nepăsării, iar azi există doar niște ruine în acele locuri, pline altădată de eleganță și frumusețe. Lumea de mâine poate fi frumoasă, bogată dacă noi investim în copiii de lângă noi, creând un climat de pace și dragoste în familiile noastre, dar în cazul în care ne vom lansa în războaie, certuri, dacă tensiunile și respingerea va domni în mediul în care suntem, atunci fără să ne dăm seama sufletele copiilor de lângă noi vor fi "bombardate", rănite, distruse. Copiii sunt nevinovați și nu înțeleg scopul războaielor dintre adulți, ei suferă doar și simt mai profund decât noi lipsa de iubire și fiind suflete fragede se ofilesc mai repede.

Copilul e un vas de lut și noi toți din jurul său îl modelăm vrând nevrând, conștienți sau inconștienți de lucrul acesta. Orice interacțiune cu un copil lasă amprente ce-l modelează, astfel modelăm noi viitorul, lumea de mâine și chiar veșnicia fiind împreună lucrători cu Dumnezeu. E important să fim conștienți de acest lucru și să lăsăm în sufletele și mințile copiilor doar amintiri ce-i fac mai puternici, mai frumoși și niciodată amprenta noastră să nu-i zgârie sau să-i rănească.

"Viitorul țării îl țese femeia", spunea regina Elisabeta a României (semnând afirmația cu pseudonim literar Carmen Sylva). Tot astfel susține și marele Apostol Pavel când recunoaște investiția făcută de mama și bunica lui Timotei, recunoscând în acesta o credință sinceră, care a existat întâi în bunica sa Lois, apoi în mama sa Eunice.

Metaforic vorbind copii sunt niște flori, ele trebuie udăte în fiecare zi cu Dragoste, astfel vor înflori și ne vor aduce multă, multă bucurie și împlinire, vor împodobi casele și viețile noastre. Sunt zile cu mari temperaturi, secetă și caniculă, mai ales în acest sezon viața plantelor depinde de apă, vedem zonele aride ale lunii unde în mod natural nu crește nimic, dar apa face diferența și unde se irigă apar și florile. Tot astfel și copiii noștri vor înflori, dacă nu uităm să-i udăm zilnic cu Dragostea necondiționată exprimată prin atenția, grija și rugăciunile noastre.

"Să crească florile,

să crească copiii, să crească viața,

câtă nevoie avem de iubire și pace!"
(Benone Burtescu)

Hai deți să privim prin această lumină divină sau prin acești "ochelari" metaforici la copiii și nepoții noștri, folosind imaginea florilor care au nevoie de apă, când privim spre orice copil din jur ne vom simți responsabile să-i ajutăm să înflorească, oferindu-le dragoste.

Hai deți să ne udăm florile și copiii în fiecare zi!

Rodica Baciu

"Copiii sunt generația, lumea de mâine, cum va arăta mâine societatea depinde de ceea ce facem noi acum, investim sau distrugem."

Bunătatea

comoara din vasele de lut

Ai întâlnit vreodată, în viață, oameni care ți-au marcat trăirea?

Ai simțit că ești copleșit în prezența lor nemaiputând să rostești nici un cuvânt?

Am întâlnit un astfel de om. L-am văzut pe Cristos în ea. Doream să mai rămân în prezența ei și doream să plec... să plec degrabă ca să pot plânge. Să-mi plâng inima împărțită, să-mi plâng răutatea și să-mi frâng pretențiile. L-am văzut pe Cristos în ea!

Cum ar arăta lumea dacă fiecare ar rodi dragoste, bucurie, pace, îndelungă răbdare, bunătate, facere de bine, credincioșie, blândețe, și înfrânare de pofte (roadele Duhului Sfânt). Cu mine și cu tine începe schimbarea!

Schimbă lumea din jurul tău, fă-o mai frumoasă, mai cerească.

Nimic nu ne împiedică să facem acest lucru. Adu o frântură din cer pe pământ. Pune liantul bunătății și al dragostei în orice vas spart, orice relație frântă, orice despărțire dureroasă, orice răutate manifestată, în orice lacrimă de copil care tânjește după o îmbrățișare, în orice prietenie înșelată, în orice răzvrătire și rebeliune... Și minunea se produce! "BUNĂTATEA NAȘTE BUNĂTATE!"

"Bunătatea este limba pe care și surzii o pot auzi și orbii o pot vedea." (Mark Twain)

Simona Decean

"Casa Tâmplarului", Ocna Mureș

"Bunătatea este
limba pe care și
surzii o pot auzi și
orbii o pot vedea."

(Mark Twain)

Om bun

Te-am întâlnit demult
Într-un cătun de țară,
Într-un sătuc cum numa-n basme mai auzi.
Erai trudită și rănită...
Părai că duci cu tine o povară:
Povara oamenilor răi și cruzi.

Aflând despre durerea ce-o duceai cu tine
Am încercat din răputeri să iau din ea.
Însă și-acum te văd cu chipul debordând de bine
Spunându-mi cu atâta calm:
"Este a mea !"

Atâta bunătate și iubire-a curs atunci din tine
Încât pentru moment credeam că-L văd pe EL
Bunețea și iubirea se-ntâlneau senine
Trasând pe chipul tău un iz de cer.

Parcă și-acum te văd după atâția ani de zile,
Mi-e dor de bunătatea ce o aveau.
Te-aș fi luat cu drag, oricând cu mine
Să mă inspiri în drumul meu spre Rai.

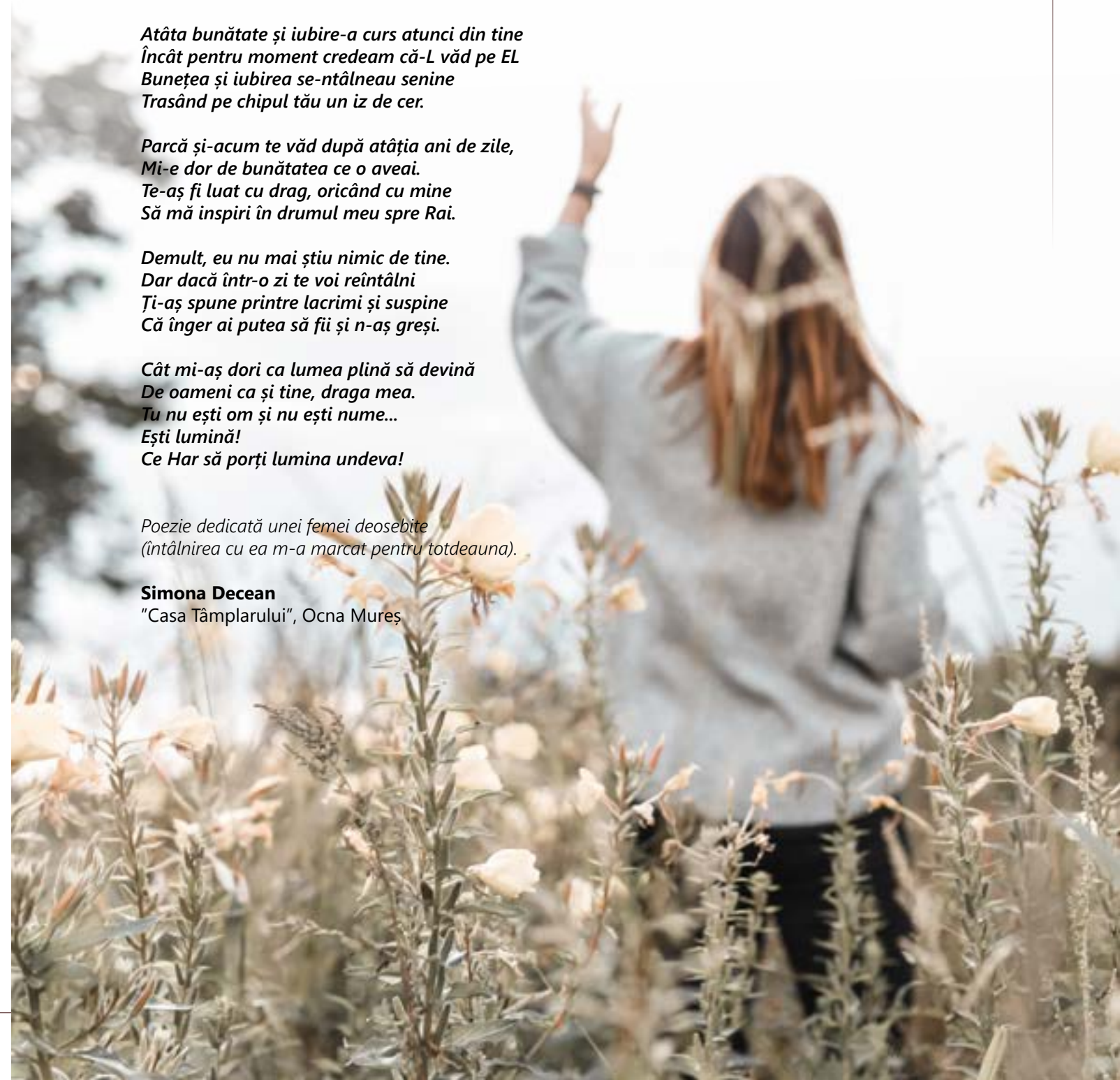
Demult, eu nu mai știu nimic de tine.
Dar dacă într-o zi te voi reîntâlni
Ți-aș spune printre lacrimi și suspine
Că înger ai putea să fii și n-aș greși.

Cât mi-aș dori ca lumea plină să devină
De oameni ca și tine, draga mea.
Tu nu ești om și nu ești nume...
Ești lumină!
Ce Har să porți lumina undeva!

Poezie dedicată unei femei deosebite
(întâlnirea cu ea m-a marcat pentru totdeauna).

Simona Decean

"Casa Tâmplarului", Ocna Mureș

Pledoarie pentru Cuvântul lui Dumnezeu

Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foamete și sete după auzirea cuvintelor Domnului (Amos 8:11).

Trăim într-o vreme de mare libertate spirituală. Cuvântul lui Dumnezeu este vestit. Internetul abundă de predici, cântări, mărturii care aduc slavă lui Dumnezeu. Este o revărsare de har. În același timp se dă zilnic un bombardament de știri negative menite să secătuiască omul de orice putere și să-l doboare spiritual. Ca să ne păstrăm echilibrul avem nevoie de Dumnezeu, de Cuvântul Lui. Dar cei mai mulți dintre oameni, obosiți de truda zilei, nu mai ajung să stea în fața Scripturii, în compania Cuvântului Sfânt. Pierderea este foarte mare pentru că sufletul omului are nevoie de hrana acestui Cuvânt ca să trăiască, să nu se piardă pe cale.

Din Cuvânt aflăm despre dragostea lui Dumnezeu, care ne spune așa: "Pot să se mute munții, pot să se clatine dealurile, dar dragostea Mea nu se va muta de la tine și legământul Meu de pace nu se va clătina," zice Domnul, (Isaia 54:10). Din Cuvânt aflăm despre Hristos care ne-a mântuit prin jertfa Sa. "Căci știți că nu cu lucruri pieritoare, cu argint sau cu aur, ați fost răscumparați din felul deșert de viațuire...ci cu sângele scump al lui Hristos" (1 Petru 1:8). Din Cuvânt aflăm despre Duhul Sfânt, Mângâietorul pe care L-a trimis Tatăl să ne călăuzească în tot adevărul și să ne descopere lucruri viitoare (Ioan 16:13).

Prin puterea Duhului Sfânt de care este inspirat, Cuvântul lui Dumnezeu, ne învață, ne mustră, ne îndreaptă, ne dă înțelepciune în neprihănire ca să fim destoinici pentru orice lucrare bună (2 Timotei 3:16,17).

Învățăm să iertăm, să iubim, să trăim în ascultare de Domnul. Îl căutăm pe Dumnezeu în rugăciune, în Cuvânt. "O iau înaintea zorilor și strig: Nădăjduiesc în promisiunile Tale, Doamne! Strâng Cuvântul Tău în inima mea ca să nu păcătoiesc împotriva Ta. Mă bucur de el ca cel ce găsește o mare pradă. Temelia Cuvântului Tău este adevărul și toate legile Tale cele drepte sunt veșnice. Fă-mă să trăiesc în dreptatea cerută de tine. Întărește-mi pașii în Cuvântul Tău și nu lăsa nicio nelegiuire să stăpânească peste mine.

Să-mi trăiască sufletul și să Te laude! Amin (din Psalmul 119). Fiecare cuvânt din Biblie are o valoare deosebită. Dumnezeu ne-a încredințat o bogăție prin Cuvântul Său. Să-l citim să-l iubim, să-l împlinim! Fericirea noastră este legată de acest Cuvânt pentru că Cuvântul este Hristos. "În El sunt ascunse toate comorile înțelepciunii și ale cunoașterii" și acestea sunt pentru noi toți care-L recunoaștem pe El Domn și Mântuitor.

Așadar, să ne înfruptăm din valorile Lui nemuritoare. Amin.

Ana-Rodica Blăjan
Biserica "Bethel", Tirgu Mureș

Viața e fragilă

Cât de mult apreciez ziua, minutul, secunda?
Cât de des înalț spre cer vocea, mâna privirea?
Câte zâmbete sincere ofer?
Câte îmbrățișări neprefăcute?
Câte momente de ascultare atentă?
Câte rugăciuni fierbinți?
Câtă iertare ofer rapid, fără să mai stau pe gânduri, să fac socoteli...?
Câte greșeli acopăr?
De câte ori merg și a doua milă, dau și a doua haină de pe mine?
Cât bine fac în ascuns?
Câte mulțumiri aduc pentru o floare,
Pentru soare, pentru a păsării cântare?
Câte mulțumiri pentru ploaie, ogoare, pentru vânt și aer?
Câte vești bune răspândesc?
Câte cuvinte rostesc?
Cât de des mă opresc și tac?
Cât sacrificiu sunt gata să fac?
Cât timp mai am?
Cât dor după Isus?
Viața e fragilă...

Diana Lazăr

Mărturia

unei vieți transformate

Crescută într-o casă de copii și abuzată constant, credeam că viața mea se va ruina înainte de a reuși să trăiesc cu adevărat. Tot ce îmi doream era ca într-o zi să mă căsătoresc și să dețin anumite posesiuni materiale pe care la acel moment îmi era frică și să le visez. Credeam că dacă voi reuși să-mi achiziționez cât mai multe bunuri, voi fi fericită. A venit vremea să părăsesc orfelinatul și m-am trezit cu realitatea vieții în față, fără bani, fără servicii, fără resurse, fără dragoste și... fără Dumnezeu. Dar, am învățat mai târziu că Dumnezeu mă iubește necondiționat și tot ce am nevoie ca eu să fiu împlinită și fericită este prezența Lui în inima mea. Odată cu acceptarea lui Isus în inimă, am început să dobândesc și lucrurile materiale pe care tare mult mi le doream, crezând că ele mă vor împlini.

În lumina Duhului Sfânt am început să mă întreb ce las în urma mea. Când eram copil tot ce-mi doream era ca într-o zi să dețin tot ce nu am putut primi la orfelinat. După ce l-am cunoscut pe Cristos, perspectiva mea asupra vieții s-a schimbat radical. Vreau să ofer dragoste necondiționată, iertare, bunătate, credință, tot ce eu nu am primit în anii copilăriei. Nu vreau să-mi trăiesc viața într-un mod egoist. Am învățat că tot ce vreau ca oamenii să îmi facă, mai întâi trebuie să le fac eu lor (Matei 7:12). Am primit iubirea necondiționată a lui Cristos pentru că sunt copilul Lui, creația Lui.

În grupul de femei din care fac parte am primit atât dragoste și îmbrățișări calde încât palmele primite peste obraz și toate abuzurile din orfelinat s-au transformat în medicament pentru sufletul meu. Toate lucrurile s-au făcut noi pentru mine. Familia mea este biserica lui Cristos. Aici Dumnezeu mi-a făcut parte de cele mai mari bucurii și binecuvântări cerești și pământești. Aici am simțit ce înseamnă un Crăciun cu familia, o îmbrățișare caldă și plină de dragoste, un cadou de ziua mea, o floare dăruită din iubire. Dacă pentru mine a fost salvare și iertare, este și pentru tine. Nu te mai uita la trecutul tău, la neputințele și nevrodnicia ta, uită-te la Cristos care stă cu brațele deschise pentru tine. Lasă-ți poverile, îngrijorările, dorințele (chiar și cele mai adânci) la crucea lui Cristos.

Lasă-L pe El să-ți modeleze viața, adună-ți comori unde nu le mănâncă molia și rugina și unde nu le sapă și nu le fură hoții.

Stai aproape de oameni credincioși care cred în tine și îți oferă tot suportul de care ai nevoie. Luminează întunericul din jurul tău! Am experimentat de multe ori ce înseamnă frica și nesiguranța, dar binecuvântat să fie Dumnezeu care mi-a oferit siguranța vieții veșnice împreună cu toți sfinții.

Acum, dorința mea este ca fiecare om să-l cunoască pe Dumnezeul dragostei. Mă rog pentru oameni, îi iubesc așa cum m-a iubit și pe mine Cristos, vreau să fiu lumină și să fiu o binecuvântare. Asta vreau să las în urma mea: O MOȘTENIRE SPIRITUALĂ!

"Domnul este aproape de cei cu inima frântă și mântuiește pe cei cu duhul zdrobit" (Ps 36:18)

Fii încurajată de mărturia mea și crede în Dumnezeul restaurării și al dragostei necondiționate. Fii binecuvântată!

Dana Heleria

"Casa Tamplarului", Ocna Mureș

"Domnul este aproape de cei cu inima frântă și mântuiește pe cei cu duhul zdrobit" (Ps. 36:18)

Abandonată de oameni

nu înseamnă uitată *de Dumnezeu!*

Începutul acestei experiențe a fost când eram încă bebeluș, deci am crescut în inima mea de una singură, hrănindu-mă cu imaginea unei familii închipuite, a mea.

Am fost în două familii în plasament, unde s-a încercat umplerea cu acea dragoste părintească. Eu, în schimb, refuzam cu îndârjire dragostea ce îmi stătea înaintea, deși tânjeam după ea. Cum să îmi trădez inima, acceptând iubire și să fiu iar părăsită? Și cum să mă simt iubită fără să accept iubirea? Erau întrebările mele de bază, care erau mereu în antiteză și cumva mă adânceau tot mai mult în ceea ce urma să se numească: depresie.

Am ajuns într-un punct în care vorbeam cu Domnul despre toți cei care m-au părăsit, despre durerile și frustrările mele și îmi imaginam contexte în care un tată blând mă săruta pe frunte seara înainte de culcare sau contexte în care oamenii care m-au părăsit mă vor admira și mă vor vrea înapoi. Dar nu credeam în intervenția Lui, doar căutam cu disperare să vorbesc cu cineva, fără să mă ia în derâdere, să se amuze de gândurile și dorințele mele. Am trecut într-o nouă etapă, am fost mutată din al doilea plasament la o casă de tip familial. Ce am simțit atunci a fost un șablon a ceea ce se mai întâmplase, dar, deși voiam, nu am reușit nici atunci să fiu "de fier".

Mă frustram enorm pentru că nu aveam tăria care să respingă oameni și care să se convingă pe sine că nu am nevoie de nimeni. Atunci mă ascundeam în lucruri din care îmi sorbeam, parcă, cu un fals nesaț, identitatea.

Fumam, ascultam melodii care rezonau cu trăirile mele însă nu mă ajutau deloc ci conturau mai mult durerea, mințeam și încercam să distrug orice relație a oamenilor cu mine, chiar dacă știam că mă distrug și pe mine implicit. Începusem să mă îmbrac indecent ca să atrag priviri însă când le primeam îmi era scârbă de ele, cu toate acestea nu puteam să găsesc altă cale ca să fiu în atenția oamenilor. Cu timpul, prin a 10-a am început încet să aflu despre Domnul prin diverse asociații însă nu aveam o relație cu El până când după o tabără de revelion s-a schimbat totul.

Mersul la biserică cu cei din tabără a adus claritate în inima mea, deci da... Nu mai eram așa singură, vorbele rostite în negură nu erau în zadar! Începusem încet, încet să gust din ceea ce înseamnă Domnul.

Însă un moment critic a fost când din nou rămăsesem singură, persoanele din casă îmi erau parcă străini atunci, pentru că relațiile au devenit foarte reci, eram eu împotriva lumii, nu abandonată fizic, înconjurată de oameni, dar ignorată și marginalizată. Și atunci am spus rugăciunea care a făcut diferența, și de asta sunt acum aici, pentru că un moment critic a deschis ușa inimii pentru Domnul.

Acum știu și declar cu siguranță că nu mai sunt orfană și lipsită de valoare, nu sunt uitată și în plus, ci sunt exact ce Domnul îmi spune că sunt: fiica Lui, sunt iubită, valoroasă, vindecată, restaurată și folositoare!

Dacă ar fi să privesc în urmă pot afirma că deși mă simțeam singură și fără putere, a fost și pe atunci Cineva cu mine care să îmi țină companie până am ajuns să îmi deschid inima să Îl primesc, Unul care își pusese puterea mai presus de neputința mea de a schimba ceva și a schimbat inima mea mai întâi de toate.

Iasmina Lup

Copiii, lăstar de binecuvântare...

Gânduri despre copii, culese din numere mai vechi ale revistei "Suflet de Femeie"

„Copiii cresc repede și nu vor să se uite înapoi cu regret. Cred că copiii noștri sunt mai bogați și mai înțelepți datorită timpului petrecut cu ei și a expunerii lor la chemarea noastră în lucrare”
Simona Fișcă – Revista nr. 15

**„Le datorăm copiilor noștri un lucru și anume: să îi vedem cu ochii Lui Dumnezeu, să vedem valoarea/aurul care este în ei și să suflăm praful, să ștergem rugină, să lustruim....
Ei sunt comori date în grija noastră, iar disciplina cu onoarea este cea care va scoate frumusețea lor la iveală”**
Carmen Busch - Revista nr. 17

„Să fii părinte este o chemare sfântă și înaltă. Ți s-a încredințat un suflet, nu doar un trup care trebuie hrănit și îmbrăcat”
Cristina Andreea Ianulescu - Revista nr. 19

„Cea mai mare investiție a părinților este creșterea copiilor în ascultare de Dumnezeu, chiar dacă-l sapi la rădăcina Cuvântului cu lacrimi...”
„Copiii sunt o binecuvântare de la Dumnezeu, Creatorul! Acesta este încă un mod prin care El își arată măreția și bunătatea față de om”
Delia Rusu - Revista nr. 26

„Mă rog Domne pentru el (nepotelul meu)-Doamne păzește-l, dă-i înțelepciune, sănătate, îndură-te de el, binecuvântează-l Tu, căci ce binecuvintezi Tu, rămâne binecuvântat! Amin”
Lidia Aldea - Revista nr. 29

„Obiectivul meu ca și părinte este educarea copiilor mei în așa fel încât să ajungă să asculte dintr-o motivație corectă și să ajungă să fie ei înșiși capabili să gândească și să discearnă la rândul lor între bine și rău”
Paula Dejeu - Revista nr. 30

„Copilul mic nu are nicio îngrijorare, el este liber de orice grijă. Toate îngrijorările lui le lasă în grija părinților. Așa trebuie să trăim și noi față de Dumnezeu: să-i predăm Lui toate îngrijorările noastre și toate necazurile noastre”
Maria Sala - Revista nr. 34

„Te rog, fă-mă ca un copilaș, ISUSE, căci voi avea parte de bucurii nespuse! Fă-ți timp să zâmbești, să fii bun și să dăruiești, să fii smerit și frumos să trăiești, Domnului să îi slujești, ca un copil sincer să-L iubești!”
Rebeca Belean - Revista nr. 34

*Gânduri despre copii,
culese din numerele mai vechi ale
Revistei "Suflet de Femeie"*

**„Iubiți pe copii, sunt petale de flori,
Udate de roua ce curge în zori,
Din ochii părinților ce-așteaptă smeriți,
Să crească, copiii, frumoși și cuminți.**

**Părinții veghează din zori la apus
Punându-și copiii în ruga, pe rând,
Isus mereu să fie cu ei
În inima, suflet și gând.”**
Claudia Neagu - Revista nr. 34

**„E așa de mare har să fii Copilul Tău,
E așa de mare har să simt a Ta iubire,
Să știu să fac parte din Planul Tău
Am contribui și eu la a lumii mântuire”**
Cornelia Purcar - Revista nr. 35

**„Prin tine Îl descoperim pe Dumnezeu în noi moduri, prin tine renunțăm la noi, prin tine ne sfințim și ne concentrăm doar la ceea ce este frumos și plăcut (MATEO).
Ne dorim să te creștem frumos, și să reușim să Îl cunoști pe Dumnezeu în casa noastră!
Te iubim Mateo”**
Natalia Zsoldos - Revista nr. 37

**„Regăsește-te , privește în oglindă sufletului și trezește-te la viață!
Și nu uită: privește lumea prin ochii de copil și joacă-te.....îți stă atât de bine!”**
Ana Maria Peica - Revista nr. 34

**”Tată din ceruri, Cel ce ai creat toate lucrurile bune, îți mulțumim pentru acest dar minunat,
scumpul nostru copil-mult așteptat –Nathan
Pentru minunea ce o vedem în copilașul nostru, pentru miracolul vieții și pentru misterul dragostei omenești”**
Ruxandra Petrina - Revista nr. 42

Iubirea *Lui* ne cheamă la fapte!

Cu bune și cu rele am rezistat cu mic și mare unui an pandemic, un an pentru care planeta nu era pregătită; un an care ne-a format mai mult decât alți ani la un loc. A fost un an dificil însă a fost un an bun, un an în care am văzut mai mult iubirea Lui, am înțeles mai mult felul minunat în care El își arată dragostea.

***Iubirea Lui nu e o iubire oarecare,
nu e o iubire ordinară.***

Iubirea Lui a fost demonstrată în ieslea din Betleem. A venit pe lume într-o iesle sărăcăcioasă, trecând puntea dintre cele două lumi. El, Fiul de Împărat, a plâns asemenea unui copil nou născut. Lacrimile Lui au fost la fel ca ale noastre, însă plânsul Lui a avut sunet ceresc.

Iubirea Lui a fost demonstrată la nunta din Cana când a înfăptuit prima minune arătând lumii că El nu e de pe acest Pământ sărac și că resursele Lui sunt nelimitate și ele ne sunt puse la dispoziție.

Iubirea Lui a fost demonstrată la botezul înfăptuit de Ioan când un glas din cer a rostit că Cel botezat nu e un om simplu ci e Fiul Preaiubit al lui Dumnezeu.

Iubirea Lui a fost demonstrată când ne-a arătat că ispitele pot fi purtate și câștigate prin Cuvântul Său.

Iubirea Lui a fost demonstrată prin numeroase vindecări. El a arătat compasiune față de slăbănogul purtat de prietenii săi, robul unui sutaș, femeia păcătoasă și fiica lui Iair. El a arătat că nu privește la exteriorul omului sau poziția lui în societate, ci la inimă.

Iubirea Lui a fost demonstrată prin învățătura Sa plină de dragoste, prin diferitele pilde și minuni. El și-a demonstrat dragostea arătându-ne că viața pe acest pământ poate fi extraordinară în prezența Lui și că prin El noi putem înfăptui minuni.

Iubirea Lui a fost demonstrată prin benefica Lui învățătura despre cum să ne rugăm și anume să chemăm numele Tatălui peste noi, să acceptăm voia Lui și să-L rugăm să ne păzească de cel rău.

Iubirea Lui a fost demonstrată când ne-a demontat orice îngrijorare demonstrându-ne că El ne va purta de grijă.

Iubirea Lui a fost demonstrată prin blândețea exemplificată în pilda cu oaia rătăcită când Păstorul lasă cele 99 de oi și se întoarce după cea care a părăsit calea.

Iubirea Lui a fost demonstrată prin lacrimile care i-au întâlnit obraji în fața cetății care nu a putut vedea lucrurile care i-ar fi dat pacea.

Flavia Precup (foto)

Biserica Penticostală "Bethel", Târgu-Mureș

*„Bunătățile Domnului
nu s-au sfârșit,
îndurările Lui
nu sunt la capăt,
ci se înnoiesc
în fiecare dimineață”*

Plângeri 3:22-23

Mic dejun sănătos

Nutriționiștii spun că micul dejun este una dintre cele mai importante mese dintr-o zi, atât pentru copii cât și pentru adulți.

Te ajută să ai energia de care ai nevoie în prima parte a zilei, te vei concentra mai bine fiindcă stimulează activitatea cerebrală, iar la copii este esențial în creșterea și dezvoltarea lor.

Micul dejun te ajută să îți începi ziua într-un mod organizat și crează o disciplină zilnică. Dacă suntem conștienți de efectele benefice ale acestei mese de dimineață, cu atât mai mult ar trebui să știm că hrana spirituală din fiecare zi este mult mai importantă și benefică pentru minte și suflet de aici de pe pământ și până în veșnicie...

În cartea sfânta Biblia cuvintele Domnului ne sunt atât de clare și ușor de înțeles „Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gură lui Dumnezeu”, Matei 4:4

Dumnezeu ne promite dimineți bogate, în care putem servi din Cuvântul Său fără a ne costa ceva, decât timpul nostru, dar beneficiile vor fi evidente în viața noastră. Diminețile noastre începute cu Dumnezeu fac ca zilele noastre să fie sănătoase, viața noastră, inima și mintea toate au nevoie de nutrienți spirituali.

Îndurările Lui se înnoiesc în fiecare dimineață, și ne ajută pe parcursul unei întregi zile ca apoi dimineața următoare, Dumnezeu să împropăteze binecuvântaterea Lui peste noi.

Cât de minunat este El...

Doamne ajută-ne să știm să ne hrănim în fiecare zi din Cuvântul Tău, să fie benefic pentru viața noastră și să știm să spunem și altora despre cea mai sănătoasă masă a dimineții: Cuvântul Tău proaspăt!

***„Fă-mă să aud dis-de-diminează bunătatea Ta,
căci mă încred în Tine.
Arată-mi calea pe unde
trebuie să umblu, căci la
Tine îmi înalt sufletul”,
Psalmul 143:8.***

Lidia Bleahu, Târgu-Mureș

Biruitoare te vreau

Gândul meu zboară la tine, femeie scumpă.
Vreau să citești mai mult decât litera, iar privirea ta să fie ațintită asupra mesajului pe care doresc din toată inima să ți-l transmit.

Cuvântul din partea Domnului pentru tine astăzi este: „Te vreau biruitoare!”

Da, pe tine! Tu poți fi biruitoare peste circumstanțele vieții, în ne-
caz, strâmtorare, depresie, îndoială, pustiu, singurătate. Nu privi la
neputințele tale sau la circumstanțele în care te afli, ci „cine știe dacă
nu pentru o vreme ca aceasta” ai fost chemată?

În zile seci, doborâtă de valul de lupte, înlănțuită în gânduri întune-
cate, în momente când simt că îmi fuge pământul de sub picioare,
mă prăbușesc în deznădejde. Iar de pe buzele uscate de amărăciune
prezint o listă întreagă în rugăciune de neajunsuri și neputințe.

În îngenuncherea vieții strig către Domnul cu glas stins și spun: „Tu
nu vezi cât de slabă sunt? Tu nu înțelegi ca ai ales omul nepotrivit?”

În strigăte convingătoare de nevrednicie, în hazardul rugăciunilor
disperate, aud un glas care îmi ridică fruntea de la pământ:

„Te vreau biruitoare, da, biruitoare te vreau! Iar biruința stă în puterea
mâinilor tale.”

În puterea mâinilor mele să stea biruința? Da!

Da, în mâna ta, femeie dragă.

Există o forță, pe care tu nu o cunoști încă sau poate o practici su-
perficial tăgăduindu-i puterea, însă îți va fi revelată poate chiar acum
importanța ei.

Rugăciunea - arma femeii biruitoare

Biruința stă în puterea genunchilor tăi, în rugăciunea pe care o spui
zilnic. În umblarea ta prin viață, dacă nu vei pleca genunchiul, nu vei
descoperi călăuzirea.

Când pe umerii tăi atâră greu încercarea, izbăvirea, visul, planul, ne-
cazul sau deznădejdea, apleacă-te sub Mâna tare, prăbușită de viață
pe genunchi, în cel mai favorabil loc unde îți este revelat harul îndură-
rii. Biruința asupra valurilor vieții stă în rugăciune.

Prin intermediul ei găsești eliberare, izbăvire, putere, dragoste, ridi-
care. Rămânând credincioasă în exersarea genunchiului plecat vei găsi
biruința.

Cuvântul Domnului - sabia femeii biruitoare

Înarmată zilnic cu arma Cuvântului vei găsi biruința asupra gândului
de teamă, în lupta cu firea, în războiul cu potrivnicul nostru diavolul.

Luptele câștigate pe genunchi sunt conduse de Cuvântul Domnului.
„Noi nu știm cum trebuie să ne rugăm”, astfel că prin sabia Cuvântului
scris reușim să zidim altare specifice, biruitoare, amenințătoare.

Îmbogățind sufletul tău cu Scriptura, vei afla că nu există altă cale
spre Hristos. Vei afla că nu te poți numi o fiică a Sionului fără să cunoști
pe Cel care te-a chemat. Prin intermediul Cuvântului lui Dumnezeu
vei descoperi Dumnezeul care îți vorbește gură către gură, personal,
profetic.

Ascultarea - cununa femeii biruitoare

Supunerea, mereu prezentată atât de nebi-
blic, atât de la amvoane, cât și în societate, a
dus genul feminin într-o confuzie eronată.

Cuvântul „ascultare” a devenit o împovărare,
o insultă și o provocare.

Aflată într-un secol al cultului personalității,
unde vorbim doar despre noi, având ca idol
sinele și eul, femeia și-a devalorizat supunerea
și ascultarea prin dorința de a arăta că poate,
că este capabilă, transformând acest om as-
cuns al inimii într-o forță masculină, indepen-
dentă, adesea slujind sloganului „eu fac tot ce
vreau, când vreau, cum vreau”, „eu am banii
mei”, „eu pot”, „eu nu am nevoie de nimeni”.

În realitate, femeile sunt însă doritoare de
protecție și siguranță, aplecate puternic spre
sacrificiu și dăruire în viața de familie.

Valorile sunt schimbate ușor din mentalitate,
egoism, egocentrism, societate. Însă asculta-
rea încununează femeia care caută supunerea
în dragoste, în alegerea deliberată, în dragos-
tea necondiționată.

Ascultarea, la fel ca supunerea, nu sunt la
modă și nu mai au impact în societate, însă
femeia biblică, femeia după inima lui Dumne-
zeu, chiar și într-un rol ca al ESTEREI de împă-
răteasă, o descoperim tot valorificând asculta-
rea și supunerea. Poziția socială nu trebuie să
devalorizeze adevărul biblic.

Iar biruința vine în urma ascultării sincere ve-
nite dintr-o inimă umilă și supusă: „ascultare
voiesc, nu jertfe”. Trecând în revistă aceste trei
mari valori pe care doresc să le regăsesc în
viața mea, am realizat că de multe ori biruința
stă ascunsă în lucruri simple, ușor banale, ai
putea spune.

Astfel că, draga mea cititoare, biruința ta stă
în rugăciune, Cuvânt și ascultare. Îndoiaie ge-
nunchii, înarmează-te în Scripturi, ascultă în
dragoste.

Biruitoare te vreau!

Bella Știr Zăgrean (foto)

„...biruința ta stă în
rugăciune,
Cuvânt și ascultare.
Îndoiaie genunchii,
înarmează-te
în Scripturi,
ascultă în dragoste.

Familia, locul unde Dumnezeu ne folosește

Din El prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! (Romani 11:36). Familia este planul lui Dumnezeu de la crearea omului. Dumnezeu de la început a creat parte bărbătească și parte femeiască (Genesa 1:26) i-a binecuvântat și i-a făcut o familie pentru a împlini voia Sa pe acest pământ. Familia Aprodu își dorește să slujească pe Dumnezeu oriunde ne cheamă, ca să iubim și împlinim nevoile oamenilor. Cu trei ani în urmă am simțit chemarea de la Domnul să venim în Târgu Mureș din Republica Moldova pentru a ne echipa pe plan profesional și pentru a face lucrarea lui Dumnezeu printre copii, adolescenți, tineri și maturi.

Fiind mamă a trei copii (Sanda, Daniel și Rareș) și soția unui medic procesul de adaptare a fost unul plăcut datorită înțelegerii din Cuvânt a faptului că Dumnezeu ne cheamă la slujire în dragoste și dedicare în primul rând în familie apoi în lucrarea Sa.

Lucrurile care m-au ajutat să mă adaptez a fost felul cum am fost primiți în biserică, am simțit dragostea prin slujire a membrilor din biserica „Harul” unde suntem membri. Aici am putut să ne implicăm imediat ce am venit: am deschis grupe de TaeKwon-Do, unde înainte de antrenament făceam studiu Biblic cu fiecare, astfel am putut să răspundem nevoilor copiilor și tinerilor pentru a cunoaște pe Dumnezeu și a avea un mod de viață sănătos.

Apoi am slujit oamenilor conducând grupe de studiu Biblic săptămânal. Aceasta ne-a adus nouă și membrilor grupurilor creștere spirituală și puterea de ne implica mai mult în lucrare. Acum după trei ani de slujire aici putem să avem bucuria de a continua lucrarea lui Dumnezeu alături de cei care la început au venit în grupele de studiu, și de a vedea cum alți care au venit la studiu s-au implicat și slujesc altori oameni în grupele lor.

Știm că Împărăția lui Dumnezeu nu este nici mâncare, nici băutură, ci dreptate, pace și bucurie în Duhul Sfânt (Romani 14:17). Acest verset a devenit principiu în familia noastră și timpul de calitate care îl am alături de fiecare copil este atunci când pun timp deoparte din alergarea mea pentru a sta și a studia împreună cu copiii Cuvântul lui Dumnezeu, apoi implicarea lor în toate activitățile casnice.

Înțelegem că:

“Iată, fiii sunt o moștenire de la Domnul, rodul pântecelui este o răsplată dată de El”. Ca săgețile în mâna unui războinic, așa sunt fiii făcuți la tinerețe. Ferice de omul care își umple tolba de săgeți cu ei! (Psalmul 127:3-5). De aceea înțelegem responsabilitatea care o avem de ai ajuta să aibă o relație cu Dumnezeu prin Cuvânt și de a fi o mărturie prin ascultare și împlinirea Cuvântului în viața noastră.

Un lucru care ne ajută ca familie este să facem toate lucrurile împreună atât soț și soție cât și cu copiii, mergem împreună cu copiii în lucrare și astfel ei văd modul aplicativ al Scripturi și învață cum pot fi și ei de folos celor din jur.

Alegem în continuare să trăim ce găsim scris în cartea Iosua:
“Cât despre mine eu și casa mea vom sluji Domnului.”

Fam. Aprodu Sandu & Liuba
Sanda, Daniel, Rareș
 Biserica Baptistă “Harul”, Mureș

O, de-aș ști

O de-aș ști să-Ți mulțumesc
 Pentru tot ce ai creat
 Pentru flori și stele
 Pentru chipu-Ți minunat

Pentru munți înalți cu piscuri
 Pentru ape și izvoare
 Pentru dealuri și câmpii
 Pentru lună, pentru soare

Când privesc în jurul meu
 Văd atâta frumusețe
 Pomii încărcăți cu roade
 Vii pe culmile semețe.

Grădini pline cu legume
 Și cu tot soiul de plante
 Toate-s frumoase și bune
 Sunt atât de aromate.

Cine dacă nu Stăpânul
 Doar El le-a creat așa
 Bindecuvântați voi oameni
 Pe Tatăl în slava Sa.

Când noi am venit pe pământ
 Toate erau de prisos
 Meșter la lucrarea Lui
 A fost Domnul Isus Hristos.

Tot ce vedem și tot ce avem
 Le-am primit în dar de la El
 Nu este alt Dumnezeu
 Ca Dumnezeul lui Israel.

Cine știe, cum a pus
 Parfumul în flori
 Și le-a aranjat pe toate
 În modele și culori.

Dar codrii cu ramuri verzi
 Și cu mii de păsărele
 Vino frate ca să vezi
 Ce farmec a pus în ele.

Și pământul l-a așternut
 C-un covor de iarbă deasă
 Când privești cu drag natura
 Vezi lucrarea Lui frumoasă.

Dacă tot ce ai creat
 Este așa de frumos
 Este atât de minunat
 Ne întrebăm cum e Hristos
 Marele Nostru Împărat.

El e cel mai frumos
 E Crinul cel din văi
 Acesta-i Domnul Isus Hristos
 Care a murit pentru ai Săi.
 Amin!

Sheila Nistor Borsa

Povestea vietii mele

pe scurt

Povestea mea este povestea unui om obișnuit. M-am născut într-o familie de oameni credincioși în localitatea Almaș, Județul Arad. Am fost primul copil dintre cei trei, cu care Dumnezeu a binecuvântat familia părinților mei. Am terminat școala generală în Sebis, după care am plecat la Liceu la Arad. După terminarea Liceului Economic m-am angajat la bancă și în același timp am început Facultatea de Științe Economice la Timișoara.

La vârsta de 14 ani L-am primit pe Domnul Isus în inimă și L-am mărturisit în apa botezului.

În decembrie 1998 l-am cunoscut pe Călin, care după trei săptămâni m-a cerut în căsătorie. Ne-am căsătorit în iulie 1999 și Dumnezeu a binecuvântat familia noastră cu doi copii: Briana și Darian.

Încă dinaintea căsătoriei atât eu cât și soțul meu eram implicați în slujire în biserici diferite, Călin în lucrarea cu copii, iar eu slujeam pe partea muzicală (cor, grup de tineri). Acum slujesc în Biserica Baptistă Metanoia Arad împreună cu fiica mea, Briana în grupul de laudă și închinare.

Înainte de a ne căsători discutam cu viitorul meu soț și ne făceam planuri printre care și legate de copii. Eu îmi doream doi, iar Călin patru. Dumnezeu ne-a ascultat pe amândoi și ne-a împlinit această dorință.

Când eu aveam 29 de ani și Călin 34 de ani, iar Briana și Darian aveau 5, respectiv 2 ani ne doream să deschidem o casă de tip familial pentru orfani pentru că am înțeles că unul dintre cele mai importante lucruri din viață este să investim în valorile veșnice ale Împărăției Cerurilor. Nu aveam foarte multe din punct de vedere material pe vremea aceea, cu multe greutăți am renovat casa bunicilor lui Călin în Zădăreni (unde locuiesc și în prezent împreună cu copiii mei) la 8 km lângă Arad.

În paralel, împreună cu o familie dragă nouă, slujeam în Biserica Baptistă "Renașterea" din Arad, ocupându-ne de un grup de aproximativ 20 adolescenți. Din 2011 am slujit în biserica locală din Zădăreni "Viață Nouă", alături de sotul meu fiind implicați în lucrarea cu adolescenții și lucrarea de laudă și închinare.

Când am început să ne interesăm de demersuri trebuie făcute pentru a deschide o casă de copii am fost întrebați dacă nu am dori să adoptăm două surori de 13 și 14 ani, orfane, deoarece orfelinatul unde erau ele în plasament se desființa. Copiii de vârstă mai mică fuseseră luați de alte familii, dar ele din cauza vârstei nu au fost cerute de nimeni. Ideal era ca surorile să nu fie despărțite și asta adăuga încă o problemă legată de integrarea într-o familie, pe lângă vârsta delicată (se știe că de regulă oricine dorea să adopte, prefera copii de vârstă cât mai mică).

În seara în care Călin a venit acasă și mi-a spus de fete (Ana și Dana) ne-am rugat și fără să le fi văzut sau să fi știu ceva despre ele și istoricul lor, Dumnezeu ne-a vorbit clar și amândoi am simțit la fel așa că am decis în acea noapte să le adoptăm.

Nu a fost deloc simplu. Eu aveam aproape 30 ani, soțul meu un pic mai mult, aveam doi copii mici și am primit în casă două adolescente cu un bagaj "impresionant" de probleme (emoționale, de sănătate, relaționale, de înțelegere a contextului social etc).

Soțul meu, Călin era un om care îl iubea cel mai mult pe Dumnezeu, era foarte echilibrat, cald, blând, bun, amuzant, cu un simț al umorului apreciat în mod deosebit de adolescenții pe care îi slujeam, dar și hotărât, calculat, ferm și autoritar când era cazul.

Aceste calități împreună cu hotărârea noastră mai dinainte luată de a ne ține casa și inima deschisă pentru slujire au făcut din anii aceia contextul în care, prin harul Domnului am

reușit să le ducem pe fete până la vârsta maturității. Astăzi sunt la casa lor. Una este căsătorită și are trei băieți încântători. Cealaltă din cauza unor probleme ereditare pe care le-am descoperit după ce le-am adoptat nu s-a căsătorit și încă se luptă cu anumite probleme de sănătate. Fetele au stat cu noi aproximativ 7 ani în care au învățat despre privilegiile, dar și responsabilitățile vieții de familie creștine.

Vorbind odată cu una dintre fete am întrebat-o ce a însemnat pentru ele adopția în perioada aceea și ce-și amintesc ele că au simțit după ce au venit la noi în familie. Ana mi-a spus că au înțeles că acum aveau un nume, și că nu mai sunt ale nimănui. Când erau încă la casa de copii, în special de sărbători primeau multe cadouri și erau luate în vizite la diferite familii. După ce au venit la noi au primit cadouri mai puține, la fel ca ceilalți doi copii ai noștri, dar au simțit că și dacă sărbătorile vin și pleacă, ele au rămas în atmosfera caldă și în siguranță împreună cu noi. N-au mai avut sentimentul că sunt musafirii care la sfârșitul vizitei trebuiau să se întoarcă în locul unde nu era ca acasă. Nu au vrut să sugereze o lipsă de recunoștință pentru grija și nevoile materiale care le erau asigurate, ci faptul că au simțit că împreună cu noi erau "acasă" și se simțeau ca parte din familie. De asemenea, Ana mi-a mai spus că, după ce au venit în familia noastră și pentru că locuiam într-o altă localitate, la noua școală nu au mai avut sentimentul că erau privite ca "ciudate" și nu mai erau date la o parte, așa cum, din păcate, se întâmplă uneori cu copiii despre care se știe că sunt orfani.

Sentimentul acesta de apartenență și iubire necondiționată pe care au primit-o din partea noastră s-a tradus la ele prin siguranța că pot apela ori când la familie, indiferent de nevoia pe care o ai, și că vei primi afecțiune

Valorile noastre ca familie au fost întotdeauna centrate pe Hristos și pe valorile Împărăției.

și încredere din partea familiei care nu te dezamăgește. Mi-a mai spus că a învățat în timp că deși viața nu e întotdeauna roz, au avut un model despre ceea ce înseamnă să ai o familie și să apreciezi simplul fapt că ai o familie, ceea ce mulți privesc ca un lucru de apucat.

Poate că ați remarcat că vorbesc la trecut despre soțul meu. Cu aproximativ doi ani în urma unei boli fulgerătoare, Dumnezeu l-a luat acasă la El.

Nu doresc să dramatizez, dar nici să prezint superficial o pierdere imensă pentru familia noastră și pentru toți cei pe care Călin i-a slujit. Nu l-am întrebat niciodată pe Dumnezeu "DE CE", de ce Călin, de ce acum, de ce așa repede. Pentru mulți poate părea nedrept, având în vedere trăirea și inima lui și cât de repede a plecat, dar eu știu că Dumnezeu nu face greșeli și voia Lui a fost ca totul să se întâmple în acest fel.

Valorile noastre ca familie au fost întotdeauna centrate pe Hristos și pe valorile Împărăției.

Am înțeles că pe Domnul trebuie să Îl iubesc cu toată inima mea, cu tot sufletul meu și cu tot cugetul meu și cu toată puterea mea (chiar mai mult decât pe soțul meu) împlinind ceea ce scrie în Marcu 12:30-31 "Să iubești pe Domnul Dumnezeul tău cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău și cu toată puterea ta." lată porunca dintâi.

Iar a doua este următoarea: "Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși. Nu este altă poruncă mai mare decât aceasta."

Prin urmare a-i ajuta pe cei din jur nu este o opțiune, ci o datorie din dragoste, exact cum ne spune Dumnezeu în Iacov 4:17 „Deci cine știe să facă bine și nu face săvârșește un păcat! ”.

O altă valoare a noastră în familie a fost și este bunătatea asociată cu blândețea. Pe acestea precum și integritatea, extrem de importante pentru Călin am încercat să le cultiv și în viața mea profesională. Pentru o vreme am fost managerul Spitalului Clinic Județean de Urgență Arad, iar înainte de asta am lucrat aproximativ 20 de ani tot în sistemul public de sănătate până în prezent.

Am cultivat în mod conștient și permanent refuzul de a face compromisuri, lucru care adesea m-a costat, însă a fost un preț pe care am fost dispusă să-l plătesc și Călin m-a susținut de fiecare dată.

Pentru el ambele variante erau bune!
Soțul meu era absolut convins de asta, bazându-se pe credința lui.

Dacă ar trebui să formulez o concluzie legată de ordinea priorităților în viața de familie creștină aș spune că după mine ar fi aceasta:

- 1. Dragostea față de Dumnezeu
- 2. Soțul/soția
- 3. Copiii
- 4. Implicarea în slujire, inclusiv ajutorul pe care îl oferim părinților sau celor în nevoie.

Dacă ar trebui să trag o concluzie legată de motivația noastră când am acceptat să le adoptăm pe Ana și Dana, aceasta ar putea fi rezumată într-o frază simplă: Când înțelegi ceea ce a făcut Hristos pentru tine, înțelegi și că în trăirea ta pe acest pământ trebuie nu numai să primești, ci să și jерfesti, și să o faci cu bucurie.

Carmen Lucuta
Biserica Baptistă "Metanoia",
Arad

Când eram în spital în Cluj cu Călin cu aproximativ trei luni înainte de plecarea lui acasă la Domnul, așteptam rezultatul unor analize care trebuiau să ne aducă verdictul final, și eram destul de îngrijorați și apăsați legat de viitor. Într-o după amiază frumoasă de toamnă am ieșit pe terasa spitalului doar noi doi și atunci Călin mi-a spus: "Ști că te iubesc foarte mult, dar mai mult decât pe tine, nu iubesc pe nimeni decât pe Domnul. Îmi dau seama că există două posibile variante pentru noi de acum încolo și pentru mine ambele sunt bune, pentru tine una este bună și una mai puțin bună, dar știu că indiferent ce se va întâmpla Domnul va fi cu tine și te va sprijini". Cum spuneam mai devreme, deși aveam încredere deplină în Dumnezeu, nu anticipam că sfârșitul lui Călin era atât de aproape, dar ceea ce mi-a spus m-a urmărit și mi-a dat putere în zilele cele mai grele.

Rugăciunea
inimii ce Te urmează

*Doamne, nu eu nu înțeleg tuiumul nebun al valurilor,
Mi-amenință credința și ce-am crezut că știu...
Nu mai știu cum să mă port, să tac sau să vorbesc,
Dar știu că ești cu mine, eu merg în urma Ta...*

*Ți-am auzit clar vocea și îndemnul Tău suav,
Mi-ai vorbit cu blândețe și eu Te-am ascultat;
Dar tot ce văd e sumbru și timpul stă în loc,
Dar viața-mi Ți-apartine, eu merg în urma Ta...*

*Mi-ai promis că toate sunt spre binele meu,
Că Tu mă sfătuiești și mă povățuiești!
Eu nu înțeleg, Isuse, doar știu că-mi ești de-ajuns,
Și mai clar îmi vei vorbi azi, căci merg în urma Ta...*

*Și, Domnul meu iubit, doresc să faci din mine mai mult ce
Tu dorești,
Și-aș vrea să moară în mine ce Tu nu îți dorești!*

Cristina-Daniela Gheorghiaș
Studentă la Litere (Biserica Baptistă Peștiș)

Rugăciune de mijlocire

“Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.”

Iacov 5:16

Ne pregătim de sezonul vacanțelor, concediilor, zicem noi, de un timp în care să ne relaxăm, să ieșim din îndatoririle zilnice pe care le avem față de copiii și nepoții noștri în timpul anului școlar. Așa este, dar suntem chemate să răscumpărăm timpul! În calitatea noastră de părinți și bunici trebuie să veghem asupra familiilor noastre, pentru că potrivit nostru nu este în vacanță, nu are nicio clipă de relaxare. Ne trezim de dimineață, suntem într-o continuă alergare din zori și până în noapte pentru bunăstarea materială, pentru a asigura confort și siguranță familiei, un viitor copiilor. Da, trebuie să facem și aceste lucruri, dar suntem chemate și să întipărim în inima și mintea copiilor noștri viitorul și nădejdea la care ne cheamă Dumnezeu.

Pentru că este vară și copiii sunt în vacanță este un timp minunat să consolidăm relațiile din familie, comunicarea între părinți și copii, abordând mai profund învățătura Domnului, laudele Lui, puterea Lui, amintindu-ne minunile pe care le-a făcut în viețile noastre și ale predecesorilor noștri: “Ce am auzit, ce știm, ce ne-au povestit părinții noștri, nu vom ascunde de copiii lor, ci vom vesti neamului de oameni care va veni laudele Domnului, puterea Lui și minunile pe care le-a făcut.” (Psalmul 78:3-4)

Dacă am avut harul să fim binecuvântați de Dumnezeu cu copii și nepoți avem și responsabilitatea să ne educăm copiii în Calea Domnului. Aceasta este voia Domnului exprimată încă de la început, o atitudine prin care omul își arată credințioșia față de Dumnezeu, așa cum a făcut și părintele nostru Avraam: “Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgăduit.” (Geneza 18:19). Sfânta Scriptură este plină de promisiunile lui Dumnezeu, și El este credincios și le îndeplinește, dar și noi trebuie să ne facem partea: “Numai ia seama asupra ta și veghează cu luare aminte asupra sufletului tău în toate zilele vieții tale, ca nu cumva să uiți lucrurile pe care ți le-au văzut ochii și să-ți iasă din inimă; fă-le cunoscute copiilor tăi și copiilor copiilor tăi.” (Deuteronom 4:9)

Suntem chemate să veghem asupra urmașilor noștri și să facem cunoscută Calea Domnului. În zilele noastre acest deziderat este tot mai greu și imposibil de realizat fără o relație statornică și trainică cu Dumnezeu în rugăciune și Cuvânt.

Avem nevoie de călăuzirea Duhului Sfânt pentru a ne cunoaște mai bine copiii, pentru a-i înțelege și pentru a-i ajuta și în plan spiritual cu ceea ce au nevoie.

“Și voi, părinților, nu întârâtați la mânie pe copiii voștri,

ci creșteți-i în mustrarea și învățătura Domnului.” (Efeseni 6:4). Iar în Coloseni 3:21 tot apostolul Pavel spune să nu-i întârâtam “că să nu-și piardă nădejdea”.

Să vorbim cu ei cu înțelepciune, calauzite de Duhul Sfânt, în cunoștință de problemele cu care se confruntă și de soluțiile pe care trebuie să le dăm.

Vedem cât este de ostilă lumea în care trăim la cuvântul lui Dumnezeu! Vedem amăgirea și iluzia la tot pasul și lupta pe care trebuie să o ducem și noi adulții, care suntem statornici pe cale, cu atât mai mult tinerii și copiii. Familia este atacată într-un mod agresiv și lupta vrăjmașului împotriva familiei este tot mai aprigă.

Vă propun ca în această vară să ne rugăm pentru familii, pentru relațiile din familiile noastre, pentru armonie și pace în casele noastre. Relații bazate pe dragoste și unitate. Cu răbdare și înțelepciune să putem aborda orice problemă cu care ne confruntăm. Să cerem Domnului în rugăciune lumina de care avem nevoie, Duhul Sfânt să lucreze în inimile copiilor, nepoților și a tuturor celor din jurul nostru cu care relaționăm pentru ca pacea și bucuria să ne însoțească în fiecare zi. Ce frumos este când întreaga familie se strânge zilnic la ceas de închinare, când de la cel mai mic până la cel mai mare, pe rând, fiecare se roagă Celui care știe și poate totul! Se crează acea legătură, acea zidire a familiei, întărită de Creator, care nu poate fi ruptă sau surpată de vrăjmaș.

Vă chem la rugăciune în fiecare seară la ora 22, în această vară, să luptăm în rugăciune pentru familiile noastre pentru soții noștri, pentru copiii și nepoții noștri, pentru casele noastre! Să ne rugăm pentru cauzele din familia noastră, concret pentru familii care știm că au nevoie de rugăciune, pentru familie în contextul actual, ca familia să rămână așa cum a creat-o Dumnezeu (bărbat și femeie), părinții să-și poată exercita autoritatea asupra copiilor așa cum a rânduit-o Dumnezeu, să ne putem educa copiii în credința mântuitoare a Domnului Isus Hristos, cu teamă, respect și dragoste de Dumnezeu și de poruncile Lui.

Să mulțumim Domnului pentru că numai El ne dă putere în această luptă, El însuși luptă pentru noi și ne echipează cu tot ce avem nevoie ca să ieșim biruitori în Numele Lui. Să-l mulțumim pentru purtarea Lui de grijă, să-l mulțumim pentru dragostea Lui!

Domnul să asculte rugăciunile noastre, să vedem răsplătirea cererilor noastre și în viața de zi cu zi din familiile noastre și în veșnicie!

Lidia Aldea
Biserica “Bethel”, Târgu-Mureș

Vă invităm să ne contactați prin SMS
la numărul de telefon: **0739 015 955**

*”...în fiecare seară la ora 22,
în această vară,
să luptăm în rugăciune
pentru familiile noastre
pentru soții noștri,
pentru copiii și nepoții noștri,
pentru casele noastre!”*

Prăjitură cu brânză marmorată

De când eram mică îmi plăcea să o ajut pe mama și pe bunica să pregătească prăjituri. Această pasiune a rămas și cu trecerea anilor, și după un timp am început să fac singură.

În acest articol vreau să vă prezint una dintre preferatele mele, care nu necesită mult timp, dar totuși este o prăjitură foarte gustoasă.

Ingrediente:

Blat:

- 4 ouă (eu am pus 6 deoarece dacă punem mai multe ouă blatul devenea mai pufos)
- 220 g de zahăr (eu folosesc doar zahăr brun)
- 150 g margarină
- 1 praful de copt
- 3 linguri de cacao
- 300 g făină
- 150 ml lapte

Umplutură:

- 500 g brânză dulce
- 4 linguri de griș
- 1 ou
- 200 g zahăr
- 1 plic de zahăr vanilat sau se poate pune și esență de vanilie, câteva picături
- o lămâie

Într-un vas amestecăm brânza dulce cu zahărul și oul apoi adăugăm coaja răzuită de lămâie, grisul și zahărul vanilat. O punem în frigider o jumătate de oră.

Până atunci putem să preparăm blatul. Prima dată separăm albușul de ou care se spumează. Gălbenușurile se amestecă cu zahărul, după care se adaugă cele 3 linguri de cacao, laptele și margarina. Tot la compoziția de gălbenușuri amestecăm și făina în care am pus praful de copt. Acestea fiind făcute adăugăm albușurile spumate la compoziția de gălbenușuri și amestecăm ușor până se omogenizează.

Această compoziție se toarnă într-o tavă pe care am tapetat-o cu hârtie de copt și cu ajutorul unei linguri compoziția de brânză o împărțim peste compoziția cu cacao.

Se coace prăjitura în cuptorul preîncălzit la 180 grade Celsius pentru circa 30 minute.

Vă doresc poftă bună :)

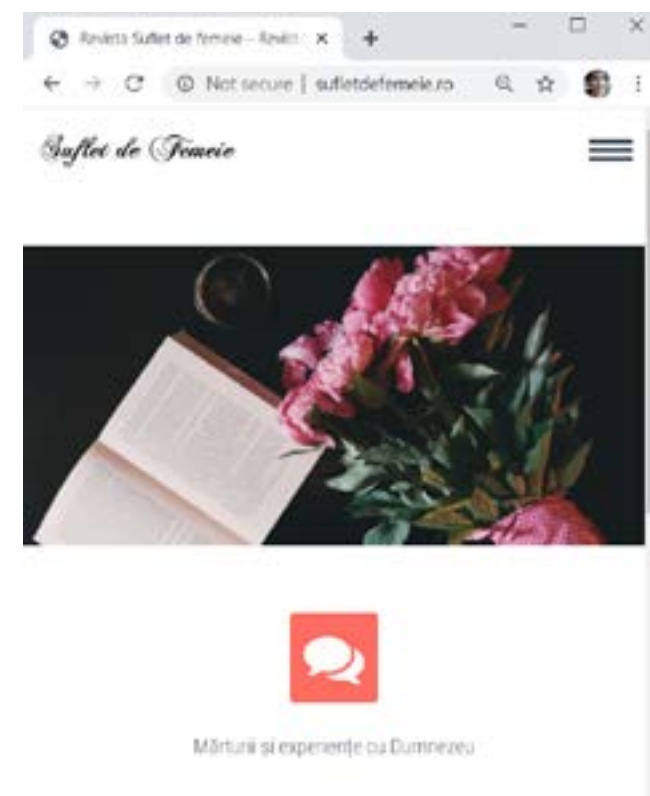

Urmărește-ne și online

[facebook.com/RevistaSufletDeFemeie](https://www.facebook.com/RevistaSufletDeFemeie/)

sufletdefemeie.ro

Suntem prezente și online, pentru a fi mai aproape de tine și pentru a-ți oferi ocazia să ne cunoști mai bine prin lucrarea pe care o facem.

Revista "Suflet de Femeie" a început în Decembrie 2009 cu câteva femei dornice de a scrie și de a face cunoscute experiențele lor cu Dumnezeu și de a fi o încurajare pentru pietenele lor. Astăzi, după 10 ani de "Suflet de Femeie", publicațiile sunt tot mai bogate, valoroase, iar echipa de scriitoare tot mai mare. Revista se publică în 1.500-2000 de exemplare și este distribuită în toată România și chiar și în străinătate.

Feedback-urile din partea cititoarelor sunt cele care ne motivează să ducem această lucrare mai departe. Dorim să vedem vieți atinse și schimbate prin articolele revistei.

Suntem deschise oricărei femei care dorește să ne împărtășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestiri care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa contact@sufletdefemeie.ro.

Poți oricând accesa articole și ediții mai vechi ale revistei, în arhiva online - www.sufletdefemeie.ro/revista.

Încă un pas în răspândirea Evangheliei!

Începând cu data de 24 august 2018, Credo TV a fost introdus în pachetul digital al rețelelor de cablu

DIGI
RCS & RDS

Mulțumim Domnului și tuturor celor care au postit și s-au rugat pentru intrarea canalului Credo TV în grila RCS-RDS. Asistăm azi cum Evanghelia pătrunde în casele tuturor românilor din țară și din străinătate. Fie ca noi, creștinii, să profităm de aceste vremuri și să facem tot ce atârna de noi, ca Dumnezeu să se îndure de țara noastră și să aducă izbăvirea.

Dacă întâmpinați dificultăți în găsirea postului Credo TV în grila RCS-RDS, intrați în MENU și accesați opțiunea de REÎNCĂRCARE.

Pentru noi, femeile
cu Rodica Baci

Duminică de la 22:00 la Credo TV

O emisiune care își propune să contribuie la educația și bunăstarea sufletească și spirituală a femeilor, indiferent de vârstă, prin abordarea unei palete largi de subiecte.

Canalul Alfa Omega TV

Lansat în iunie 2006, Alfa Omega TV este primul canal TV creștin din România, și promovează valorile moral-creștine prin mijloacele media moderne.

Canalul poate fi văzut de milioane de români și este disponibil gratuit 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână pe TV, internet și pe mobil. Alfa Omega TV emite pe satelit și acoperă Europa, Nordul Africii și Orientul Mijlociu.

Canalul Alfa Omega TV este alternativa creștină și educațională în oferta de canale de televiziune din România și Republica Moldova. Într-o societate care încurajează lipsa valorilor, Alfa Omega TV continuă să promoveze principiile creștine.

Ceea ce ne face diferiți de alte canale creștine este tematica pe care o abordăm. De-a lungul timpului, prin emisiunile emise și prin campaniile specifice organizate, canalul Alfa Omega TV a promovat valori esențiale care trebuie să stea la baza unei societăți creștine: familia, viața, creaționismul științific, pro-Israel.

Alfa Omega TV poate fi recepționat în majoritatea localităților din țară, ultimele studii plasându-l în topul 25 al celor mai vizionate televiziuni românești, cu recomandarea must-carry din partea CNA.

Canalul Alfa Omega TV este o sursă de hrană spirituală și o resursă bogată pentru cei care vor să cunoască, să înțeleagă și să trăiască în viața lor Cuvântul lui Dumnezeu. Prin programele difuzate, numeroși români l-au cunoscut pe Dumnezeu și au decis să își trăiască după principiile creștine.

Unde pot vedea canalul Alfa Omega TV?

DIGI În pachetul RCS-RDS-DIGI de TV digitală, în toată țara (28 lei/lună)	ALTE REȚELE În 450+ rețele de TV cablu locale și regionale din toată țara.
UPC În pachetele de cablu digital Play Familia (35 lei/lună) și Play Maxim (45 lei/lună)	SATELIT Recepție în Europa, cu parabolă. MPEG-4, Eutelsat 16°E, Frecv: 12717 MHz Polarizare: Oriz.; SR: 7500 ks/s; FEC: 3/4
AXTA În pachetul de cablu Digital Start (39 lei/lună)	INTERNET www.alfaomega.tv/live
TELEKOM În cablu digital în pachet M (42 lei/lună) și L (58 lei/lună), în pachetul IPTV, Online TV	APP MOBILĂ În App Store și Google Play
NEXTGEN În pachetele Analogic (27 lei/lună) și Digital (32 lei/lună), în oferta de bază	
ORANGE În pachetele Home TV de cablu digital Explore (8 EUR/lună) și Global (10 EUR/lună)	
INES În pachetul IPTV (50 EUR/lună)	

www.alfaomega.tv/receptie

SUFLET DE FEMEIE

Suntem deschise oricărei femei, care dorește să ne împartășească din experiențele ei cu Dumnezeu, gânduri, poezii sau povestioare care să ne aducă mai aproape de El și mai aproape una de cealaltă.

Dacă dorești să faci parte dintre autoarele articolelor revistei "Suflet de femeie", trimite-ne scrierile tale pe adresa

contact@sufletdefemeie.ro

www.sufletdefemeie.ro

